

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์และการแปลผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ค่าความถี่
%	แทน	ค่าร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
L	แทน	ระดับต่ำ
M	แทน	ระดับปานกลาง
H	แทน	ระดับสูง
GR	แทน	บทบาททางเพศ
Masculine	แทน	บทบาททางเพศความเป็นชายสูง
Feminine	แทน	บทบาททางเพศความเป็นหญิงสูง
Androgyny	แทน	บทบาททางเพศความเป็นชายและความเป็นหญิงสูงทั้งคู่
Undifferentiated	แทน	บทบาททางเพศความเป็นชายและความเป็นหญิงต่ำทั้งคู่
GRC	แทน	ความขัดแย้งในบทบาททางเพศโดยรวม
GRC1	แทน	ด้านสำเร็จ อำนาจ แข่งขัน
GRC2	แทน	ด้านการเก็บกอดความรู้สึก
GRC3	แทน	ด้านการเก็บกอดทางเพศ
GRC4	แทน	ด้านความความขัดแย้งระหว่างการเรียนรู้กับความสัมพันธ์ในครอบครัว
WBP	แทน	ปัญหาสุขภาพโดยรวม
WBP1	แทน	ด้านร่างกาย
WBP2	แทน	ด้านจิตใจ
WBP3	แทน	ด้านสังคม

F	แทน	ค่าสถิติ F (F-test)
P	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
*	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
**	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ แบ่งเป็น (n=1,056)

- 1.1 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ โดยรวม ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ (n=1,056)
- 1.2 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม และรายด้าน ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ (n=1,056)
- 1.3 วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของระดับปัญหาสุขภาวะ โดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ (n=1,056)

ขั้นที่ 2 ขั้นการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ แบ่งเป็น (n = 8)

- 2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะโดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล
- 2.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe
- 2.3 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของปัญหาสุขภาวะโดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการศึกษาความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสถานะ แบ่งเป็น (n=1,056)

1.1 ผลการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละของจำนวนนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ (n=1,056) ดังตาราง 10

ตาราง 10 ความถี่และร้อยละของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามบทบาททางเพศ (n =1,056)

มหาวิทยาลัยราชภัฏ	Gender Role									
	Masculine		Feminine		Androgyny		Undifferentiated		Total	
	f	%	F	%	F	%	f	%	f	%
1. เชียงใหม่	23	2.2	26	2.5	62	5.9	45	4.3	156	14.8
2. พิบูลสงคราม	26	2.5	17	1.6	56	5.3	31	2.9	130	12.3
3. เพชรบูรณ์	16	1.5	8	0.8	13	1.2	8	0.8	45	4.3
4. เลย	5	0.5	8	0.8	30	2.8	22	2.1	65	6.2
5. บุรีรัมย์	5	0.5	5	0.5	18	1.7	20	1.9	48	4.5
6. อุบลราชธานี	22	2.1	10	0.9	53	5.0	27	2.6	112	10.6
7. บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	22	2.1	22	2.1	39	3.7	55	5.2	138	13.1
8. สอนสุพรรณ	19	1.8	24	2.3	35	3.3	45	4.3	123	11.6
9. เทพสตรี	11	1.0	7	0.7	16	1.5	20	1.9	54	5.1
10. นครปฐม	17	1.6	20	1.9	41	3.9	36	3.4	114	10.8
11. นครศรีธรรมราช	25	2.4	6	0.6	22	2.1	18	1.7	71	6.7
รวม	191	18.1	153	14.5	385	36.4	327	31.0	1,056	100.0

จากตาราง 10 พบว่า โดยรวม นักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีบทบาททางเพศ ความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 36.4) รองลงมา คือ บทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 31.0) บทบาททางเพศความเป็นชายสูง (Masculine) (ร้อยละ18.1) และบทบาททางเพศความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 14.5) ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ
โดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (n=1,056) ดังตาราง 11

ตาราง 11 ความถี่และร้อยละของระดับความขัดแย้งในบทบาททางเพศของนักศึกษาชายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามบทบาททางเพศ (n = 1,056)

Variables		Gender Role									
		Masculine		Feminine		Androgyny		Undifferentiated		Total	
		F	%	f	%	f	%	f	%	f	%
GRC1	L	37	3.5	50	4.7	68	6.4	102	9.7	257	24.3
	M	97	9.2	77	7.3	175	16.6	171	16.2	520	49.3
	H	57	5.4	26	2.5	142	13.4	54	5.1	279	26.4
GRC2	L	44	4.2	32	3.0	82	7.8	87	8.2	245	23.2
	M	101	9.6	77	7.3	186	17.6	177	16.8	541	51.2
	H	46	4.4	44	4.2	117	11.1	63	6.0	270	25.6
GRC3	L	43	4.1	29	2.7	93	8.8	80	7.6	245	23.2
	M	101	9.6	85	8.0	168	15.9	171	16.2	525	49.7
	H	47	4.5	39	3.7	124	11.7	76	7.2	286	27.1
GRC4	L	58	5.5	35	3.3	82	7.8	84	8.0	259	24.5
	M	98	9.3	81	7.7	172	16.3	181	17.1	532	50.4
	H	35	3.3	37	3.5	131	12.4	62	5.9	265	25.1
GRC	L	50	4.7	38	3.6	78	7.4	105	9.9	271	25.7
	M	93	8.8	82	7.8	176	16.7	165	15.6	516	48.8
	H	48	4.5	33	3.1	131	12.4	57	5.4	269	25.5
Total		191	18.1	153	14.5	385	36.5	327	30.9	1,056	100.0

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม (GRC) อยู่ในระดับปานกลาง มีมากที่สุด (ร้อยละ 48.8) รองลงมา อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 25.7) และอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 25.5) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ในระดับสูง พบว่า นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 12.4) รองลงมา คือ นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 5.3) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง

(Masculine) (ร้อยละ 4.5) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 3.1) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความขัดแย้งในบทบาททางเพศ รายด้าน ในระดับสูง พบว่า ด้านสำเร็จ อำนาจ แข่งขัน (GRC1) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 13.4) รองลงมาเป็นนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (Masculine) (ร้อยละ 5.4) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 5.1) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 2.5) ตามลำดับ ด้านการเก็บกอดความรู้สึก (GRC2) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 11.1) รองลงมาเป็นนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 6.0) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (Masculine) (ร้อยละ 4.4) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 4.2) ตามลำดับ ด้านการเก็บกอดพฤติกรรมทางเพศ (GRC3) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 11.7) รองลงมาเป็นนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 7.2) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (Masculine) (ร้อยละ 4.5) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 3.7) ตามลำดับ และด้านความขัดแย้ง ระหว่างการเรียนรู้กับความสัมพันธ์ในครอบครัว (GRC4) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 12.4) รองลงมาเป็นนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 5.9) นักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 3.5) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (Masculine) (ร้อยละ 3.3) ตามลำดับ

1.3 ผลการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละของระดับปัญหาสุขภาพจิต โดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ (n=1,056) ดังตาราง 12

ตาราง 12 ความถี่และร้อยละของระดับปัญหาสุขภาพของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามบทบาททางเพศ (n = 1,056)

Variables		Well-being Problem									
		Masculine		Feminine		Androgyny		Undifferentiated		Total	
		F	%	f	%	f	%	f	%	f	%
WBP1	L	50	4.7	29	2.7	90	8.5	80	7.6	249	23.6
	M	94	8.9	69	6.5	173	16.4	157	14.9	493	46.7
	H	47	4.5	55	5.2	122	11.6	90	8.5	314	29.7
WBP2	L	51	4.8	23	2.2	70	6.6	78	7.4	222	21.0
	M	106	10.0	76	7.2	180	17.0	154	14.6	516	48.9
	H	34	3.2	54	5.1	135	12.8	95	9.0	318	30.1
WBP3	L	38	3.6	19	1.8	68	6.4	56	5.3	181	17.1
	M	108	10.2	86	8.1	207	19.6	161	15.3	562	53.3
	H	45	4.3	48	4.5	110	10.4	110	10.4	313	29.6
WBP	L	62	5.9	30	2.8	90	8.5	79	7.5	261	24.7
	M	94	8.9	76	7.2	187	17.7	172	16.3	529	50.1
	H	35	3.3	47	4.5	108	10.2	76	7.2	266	25.2
Total		191	18.1	153	14.5	385	36.4	327	31.0	1,056	100.0

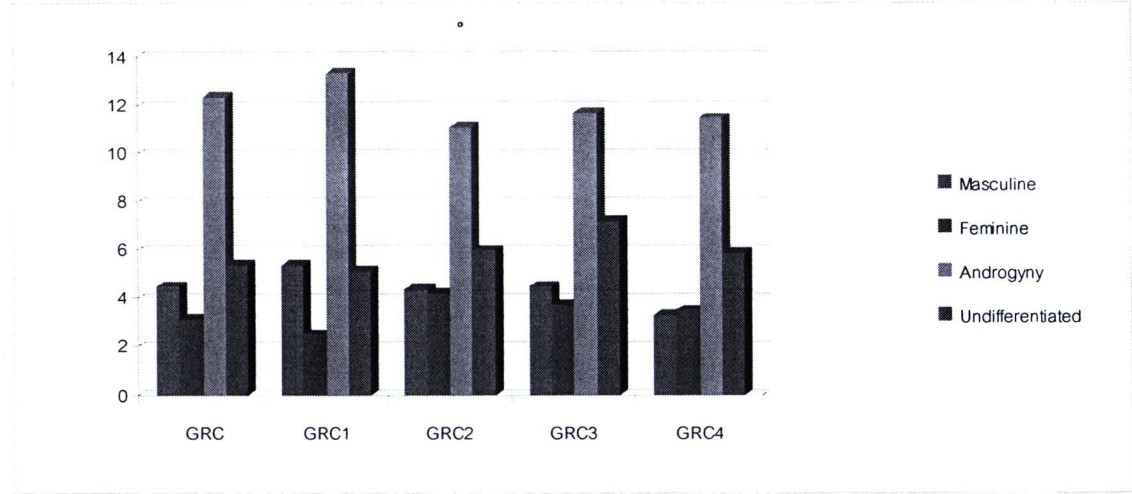
จากตาราง 12 พบว่า นักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีปัญหาสุขภาพะ โดยรวม (WBP) อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 50.1) รองลงมาอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 25.2) และอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 24.7) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ในระดับสูง พบว่า นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 10.2) รองลงมา คือ นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 7.2) นักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 4.5) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (Masculine) (ร้อยละ 3.3) ตามลำดับ

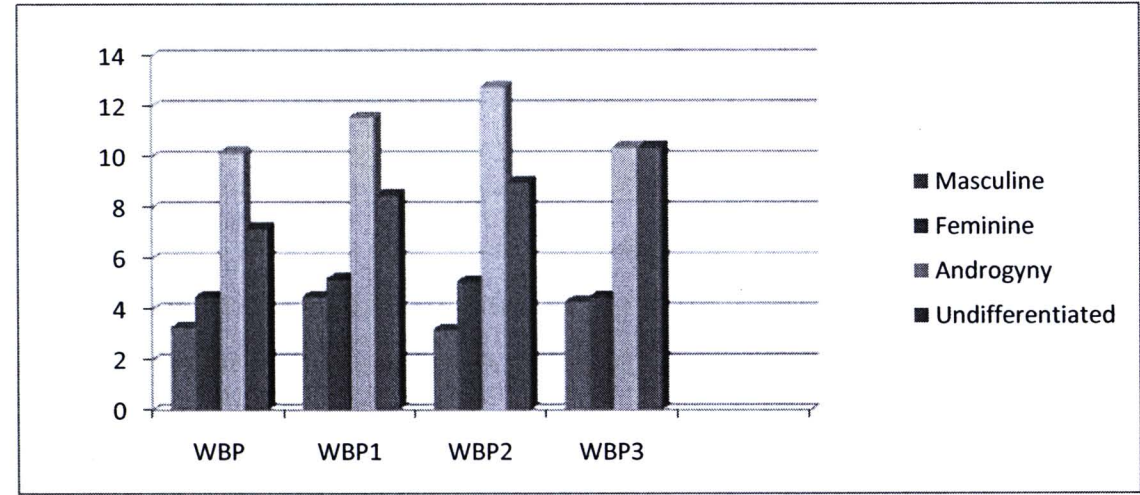
เมื่อพิจารณาปัญหาสุขภาพะ รายด้าน ในระดับสูง พบว่า ด้านร่างกาย (WBP1) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมากที่สุด (ร้อยละ 11.6) รองลงมาเป็น นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 8.5) นักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 5.2) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (ร้อยละ 4.5) ตามลำดับ ด้านจิตใจ (WBP2) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) มีมาก

ที่สุด (ร้อยละ 12.8) รองลงมาเป็นนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) (ร้อยละ 9.0) นักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 5.1) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (Masculine) (ร้อยละ 3.2) ตามลำดับ และด้านสังคม (WBP3) นักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายและหญิงต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated) มีมากที่สุด (ร้อยละ 10.4 และร้อยละ 10.4) รองลงมาเป็นนักศึกษาชายที่มีความเป็นหญิงสูง (Feminine) (ร้อยละ 4.5) และนักศึกษาชายที่มีความเป็นชายสูง (ร้อยละ 4.3) ตามลำดับ

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน จึงได้เสนอผลความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาพโดยรวมและรายด้านในระดับสูง ดังภาพประกอบ 9-10

ภาพประกอบ 9 กราฟแท่งแสดงค่าร้อยละของความขัดแย้งในบทบาททางเพศโดยรวมและรายด้านของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีบทบาททางเพศต่างกัน (n = 1,056)

ภาพประกอบ 10 กราฟแท่งแสดงค่าร้อยละของปัญหาสุขภาพโดยรวมและรายด้านของนักศึกษาชาย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีบทบาททางเพศต่างกัน (n = 1,056)

ขั้นที่ 2 ขั้นการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์เพื่อลดความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ แบ่งเป็น

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และปัญหาสุขภาวะ ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม โดยรวมและรายด้าน ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลองและติดตามผล ดังตาราง 13

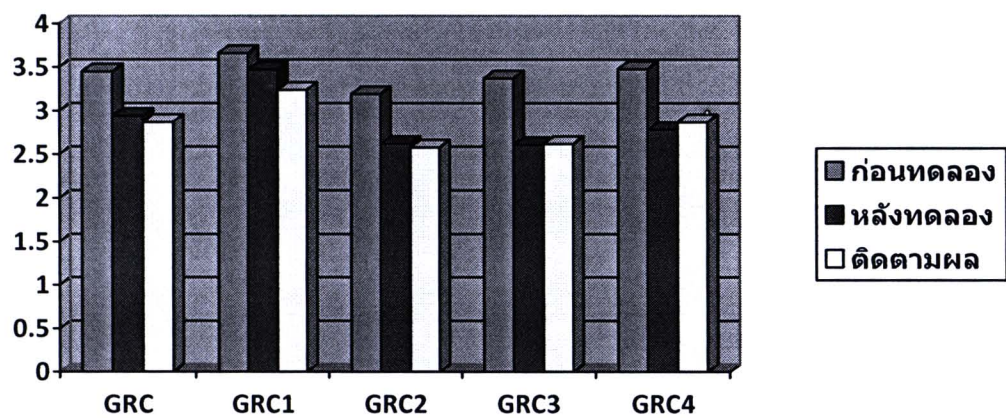
ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความขัดแย้งในบทบาททางเพศและปัญหาสุขภาวะ โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8)

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง (n=8)					
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ติดตามผล	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
GRC	3.45	.43	2.84	.25	2.79	.25
GRC1	3.66	.68	3.02	.32	3.01	.37
GRC2	3.19	.67	2.66	.43	2.59	.44
GRC3	3.37	.67	2.75	.44	2.65	.59
GRC4	3.48	.79	2.85	.54	2.85	.54
WBP	1.74	.26	1.38	.12	1.42	.21
WBP1	1.86	.21	1.50	.20	1.42	.27
WBP2	1.77	.30	1.46	.13	1.52	.24
WBP3	1.57	.43	1.20	.09	1.32	.27

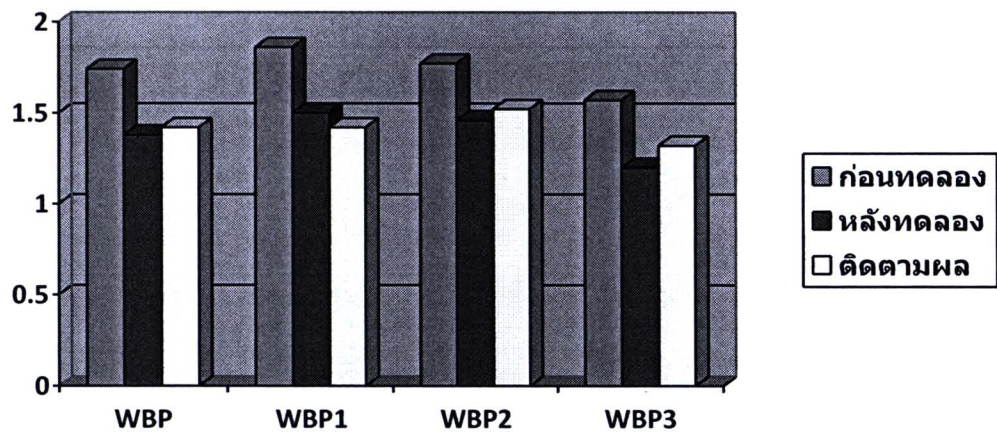
จากตาราง 13 พบว่า ความขัดแย้งในบทบาททางเพศของนักศึกษาชาย ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล โดยรวม (GRC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45, 2.84 และ 2.79 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสำเร็จ อำนาจ แข่งขัน (GRC1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66, 3.02,และ 3.01 ตามลำดับ ด้านการเก็บกคความรู้สึก (GRC2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19, 2.66 และ 2.59 ตามลำดับ ด้านการเก็บกคพฤติกรรมทางเพศ (GRC3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37, 2.75 และ 2.65 ตามลำดับ ด้านความขัดแย้งระหว่างการเรียนรู้กับความสัมพันธ์ในครอบครัว (GRC4) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, 2.85 และ 2.85 ตามลำดับ ส่วนปัญหาสุขภาวะของนักศึกษาชาย ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล โดยรวม (WBP) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.74, 1.38 และ 1.42 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านร่างกาย (WBP1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86, 1.50 และ 1.42 ตามลำดับ ด้านจิตใจ (WBP2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77, 1.46 และ 1.52 ตามลำดับ ด้านสังคม (WBP3) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57, 1.20 และ 1.32 ตามลำดับ

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้เสนอค่าเฉลี่ยของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ และ ปัญหาสุขภาวะโดยรวมและรายด้าน ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลองและติดตามผล ดัง ภาพประกอบ 11 ถึง 12

ภาพประกอบ 11 กราฟแท่งแสดงค่าเฉลี่ยของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวมและรายด้าน ของนักศึกษาชายที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8)

ภาพประกอบ 12 กราฟแท่งแสดงค่าเฉลี่ยของปัญหาสุขภาวะ โดยรวมและรายด้านของนักศึกษาชาย ที่มีบทบาททางเพศความเป็นชายและหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny) ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8)

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8) ดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8)

ตัวแปร	ระยะเวลาที่วัดตัวแปร						F	Sig.
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ติดตามผล			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D		
ความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม (GRC)	3.45	.43	2.84	.25	2.79	.25	10.040**	.001

** p ≤ .01

จากตาราง 14 พบว่า ค่าเฉลี่ยความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม (GRC) ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล เท่ากับ 3.45, 2.84 และ 2.79 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ในระยะเวลาก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 (F = 10.040** , p = .001) แสดงว่า การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม มีผลต่อความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลแตกต่างกัน โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยความขัดแย้งในบทบาททางเพศ ในระยะก่อนทดลอง สูงกว่าหลังทดลองและติดตามผล และระยะหลังทดลองและติดตามผล มีค่าเฉลี่ยลดลงจากก่อนทดลอง เท่ากับ 0.61 และ 0.66 ตามลำดับ (ดังภาพประกอบ 13)

ผู้วิจัยจึงนำค่าเฉลี่ยของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล มาเปรียบเทียบกับรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe เพื่อดูว่าคู่ใดมีความแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 15

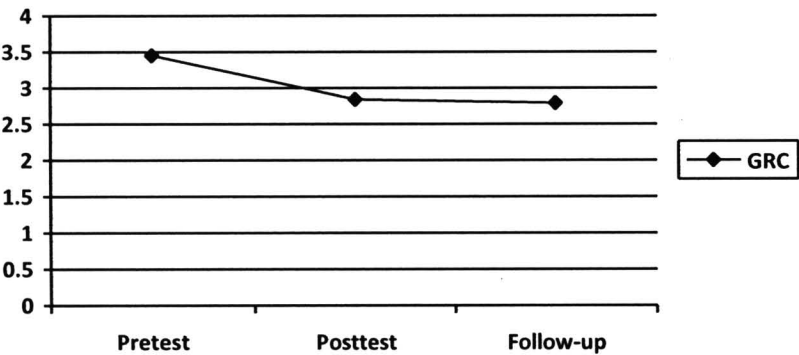
ตาราง 15 เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe ระหว่างค่าเฉลี่ยของความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษาเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8)

	ระยะเวลาที่วัดตัวแปร		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ติดตามผล
ก่อนทดลอง	-	-	-
หลังทดลอง	.6075*	-	-
ติดตามผล	.6525*	.0450	-

* $p \leq .05$

จากตาราง 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง แตกต่างจากค่าเฉลี่ย ในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยในระยะหลังทดลอง ไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยในระยะติดตามผล แสดงว่า การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ช่วยให้ความขัดแย้งในบทบาททางเพศลดลงและมีความคงทน

ผู้วิจัยได้แสดงภาพการลดลงของค่าเฉลี่ยความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล ดังภาพประกอบ 13

ภาพประกอบ 13 การลดลงของค่าเฉลี่ยความขัดแย้งในบทบาททางเพศ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของ
ปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และ
พฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8) ดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของปัญหาสุขภาพะ
โดยรวมของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม
ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8)

ตัวแปร	ระยะเวลาที่วัดตัวแปร						F	Sig.
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ติดตามผล			
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
ปัญหาสุขภาพะ โดยรวม (WBP)	1.74	.26	1.38	.12	1.42	.21	6.955**	.005

** p ≤ .01

จากตาราง 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาสุขภาพะ โดยรวม (WBP) ของนักศึกษาชายที่ได้รับการ
การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และ
ติดตามผล เท่ากับ 1.74, 1.38 และ 1.42 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างค่าเฉลี่ยของปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ในระยะเวลาก่อนทดลอง
หลังทดลอง และติดตามผล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 (F =
6.955** , p = .005) แสดงว่า การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์ และพฤติกรรม มีผลต่อ
ปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผลแตกต่างกัน โดยพบว่า
ค่าเฉลี่ยของปัญหาสุขภาพะ ในระยะก่อนทดลองสูงกว่าหลังทดลองและติดตามผล และระยะหลัง
ทดลองและติดตามผล มีค่าเฉลี่ยลดลงจากก่อนทดลอง เท่ากับ 0.36 และ 0.32 ตามลำดับ (ดัง
ภาพประกอบ 14)

ผู้วิจัยจึงนำค่าเฉลี่ยของปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และ
ติดตามผล มาเปรียบเทียบกับรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe เพื่อดูว่าคู่ใดมีความแตกต่างกัน ผลการ
วิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 17

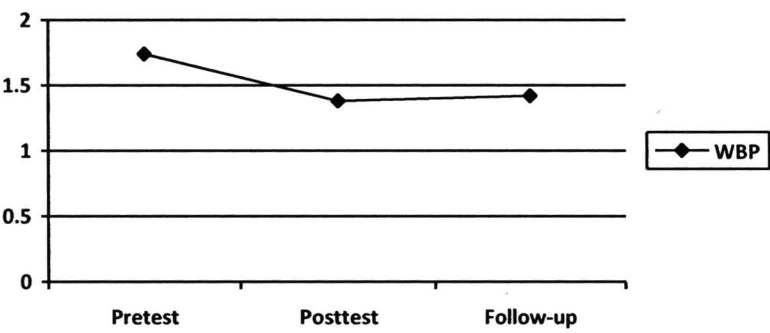
ตาราง 17 เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการ Scheffe ระหว่างค่าเฉลี่ยของปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ของ นักศึกษาชายที่ได้รับการให้คำปรึกษาเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรมในระยะก่อน ทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล (n = 8)

	ระยะเวลาที่วัดตัวแปร		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ติดตามผล
ก่อนทดลอง	-	-	-
หลังทดลอง	.3583*	-	-
ติดตามผล	.3208*	-.0375	-

* $p \leq .05$

จากตาราง 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับการให้ คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง แตกต่างจากค่าเฉลี่ย ใน ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยในระยะ หลังทดลอง ไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยในระยะติดตามผล แสดงว่า การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล- อารมณ์และพฤติกรรม ช่วยให้ปัญหาสุขภาพะลดลง และมีความคงทน

ผู้วิจัยได้แสดงภาพการลดลงของค่าเฉลี่ยปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับ การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และ ติดตามผล ดังภาพประกอบ 14

ภาพประกอบ 14 การลดลงของค่าเฉลี่ยปัญหาสุขภาพะ โดยรวม ของนักศึกษาชายที่ได้รับ การให้คำปรึกษากลุ่มเชิงเหตุผล-อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และติดตามผล